

NOVEMBER

NOVEMBER

NOVEMBER

NOVEMBER

NOVEMBER

NOVEMBER

NOVEMBER

NOVEMBER

NOVEMBER

NOVEMBER

NOVEMBER

NOVEMBER

NOVEMBER

NOVEMBER

NOVEMBER

NOVEMBER

NOVEMBER

NOVEMBER

NOVEMBER

NOVEMBER

NOVEMBER

NOVEMBER

NOVEMBER

NOVEMBER

NOVEMBER

NOVEMBER

NOVEMBER

NOVEMBER

1-111-57

JOVENDIVM

S E U

NOVEM DIERUM EXERCITIA,

AD HONOREM

GLORIOSI PATRIARCHÆ

S. ROMVALDI

ABBATIS.

Pro novem Martis diebus, prodigio-
sam ejus, ad inclytam Fabrianensem
Civitatem, Translationem præceden-
tibus, quæ die 7. Februarij occurrit.

*Ex quibus Exercitijs quinque hoc signo adno-
tata, Devotus assumet, pro totidem ferijs, reverens
ad diem felicitis S. Patris transitus in celum,
se extendentibus, cujus dies Anniver-*

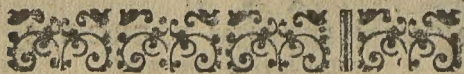
saria 19. Junij recolitur.

Inserta etiam est compendiosè Vita e-
jusdem S. Patris, pro majori Devoto-
rum excitatione; tum Parvum ejus
Officium, & Responsorium.

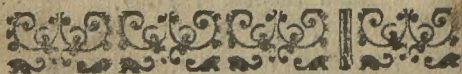
Anno Domini 1709.

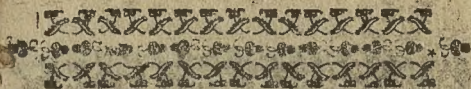
C R A C O V I Æ.

Typis Francisci Cezary, S. R. M. Illustris ac
Reverendiss. Dñi Episcopi Crac. Ducis Seve-
ræ Ordinarij Typographi.

Addo diuturnitatem Vitæ Ro-
MUALDI, ex DEI præsentia ortum
duxisse. Profecto Rechabitæ, si-
ve Cinæi, in sua illa solitudine,
DEI assiduâ præsentia fruebantur.
Quis autem dubitet, fami-
liaritatem cum DEO vitam ex-
tendere? An non Moyses ex fa-
miliaritate cum DEO, ex crebris
cum Numine colloquijs ultra
centum annos produxit ætatem?
Antonius de Escobar, & Mendoza
Libro 3. ad cap. XIX. Matthæi parte
5. Paneg. Moral. 5. Observ. 3.

PERILLUSTRI,
ET
REVERENDISSIMO DOMINO,
D. CHRISTOPHORO
à SŁUPOW
SZEMBEEK,
CANONICO CRACOVIENSI.

Domino & Patrono Colendissimo.

Prodeuntem in lucem exilis in-
genij partum, protectione &
favore Tuo fovendum, repono
in Roseum sinum Tuum, Perillustri
& Reverendissime Domine,
Veluti alterius & rare Phœnicis, de
cinere exorientem Sanctissimi Patri-
archæ Nostri ROMUALDI Vitam,

non peregrinis Numinibus, sed magno
Tuo Nomini immolandam, insinuavit
mibi. ipse zelus Tuus erga res sacras,
& magna in eas veneratio, quam
opusculo in Polonia novello, magno fi-
ducia ausu, pro objecto assumo, spe-
rans sub Auspicijs Tuis, tenerrima vi-
ta, & virtutis Romualdina, necnon
cultus, & devotionis incrementa,
plurimum in cordibus Fid. lium pro-
fectura. Hec ergo sacratis manibus
tractanda, & promovenda, cum omni
respectu, & profundissima mea submis-
sione trado, solo hoc purè motivo, ut
quàm evidentissima singularis, Per-
illustri, & Reverendissimæ Do-
minationi cultus, honoris, & inti-
ma propensionis mea testimonia de-
promere queam. O si quod olim
Adomus à Jove petuisse fingitur ve-
rum esset; nimirum; ut aperta &
ruda

nuda omnibus cordium humanorum
paterent consilia; cerneres procul du-
bio omnia mea studia, conatus, tum
animi, tum corporis contentiones, in
Te apprimè colendo esse collocatas. D. B.
V. S. Pijssimus felicem Te Perillu-
stris Domine, atq; florentem, tam
Tibi ipsi, quàm Ecclesia Sancta, in se-
ram annorum seriem conservet, opto.

Perillustris
& Reverendissimæ Dominationis

Humillimus Servus,

& Exorator

P. Benedictus, Eremita
Camaldulensis.

GENE-

Sanctus Romualdus Abbas
Carnaldulensium Pater.

GENERALES REGULÆ PRO NOVENDIO.

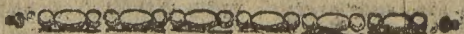
Quicumque pro impetranda aliqua, à
Divina Maestate gratia, per patrocini-
um Sanctissimi ROMUALDI; sive in
gratiarum actionem pro iam obtentis, ipso
mediante gratijs, huius Sancti Novendij
exercitia facere exoptat; Primo, omni-
bus Martis diebus novem ieiunare debet.
Si autem ieiunare non valuerit, aliquam
eleemosynam pauperibus elargietur; aut
aliquod pium opus, secundum Patris Spi-
ritualis consilium peraget.

2do. Quolibet ipsorum Exercitiorum
die confiteri, & Sacram Eucharistiam sus-
cipere tenebitur.

3tio. Die Vigiliæ S. Patris ieiunare
ac tandem ipso Festo communicare debebit.
Tunc enim in Ecclesijs sui Ordinis Indul-
gentiam plenariam lucrabitur.

4to. Per hos dies novem, centum vi-
ginti Pater noster, 15 Ave Maria, cum
toridem Gloria Patris, (dividendo ipsos

per 13. in dies; ultimus verò tribus diebus
 per 14.) in memoriam centum viginti an-
 norum, quibus Sanctus vitam duxit, reci-
 tabit. Quodsi verò aliquis per semet-
 ipsum præfata Exercitia adhibere nequi-
 verit, nota & timorata Persona commit-
 tet, quæ suo nomine ipsa adimplebit.

PRIMODIE MARTIS, PRÆLUDIUM.

A Deo S. Romualdi Patris & Funda-
 toris Ordinis Camaldulensis Vita
 Orbi Christiano præluet; ut nec mi-
 nima Christianitatis pars adit, quin
 ibi ejus præclarum Nomen, præ fama
 celebre non excurrat. Illi centum
 annorum dies austerrimæ, ac sanctissi-
 mæ vitæ, quam cum profunda humi-
 litate, inter nemora, & solitudines a-
 gebat absconditam; ante humanæ no-
 titiæ oculos, per omnia occulti esse non
 valebant. Virtus namque lux est cla-
 rissima,

rissima, quæ se ipsam conspici facit. Et DEUS (ut loqui fas sit) silentiolarbustorum ora solvit, ad sui servi sanctitatem Ecclesiæ patefaciendam. Divus Petrus Damiani Cardinalis Ordinis nostri, primus fuit alios inter Scriptores, qui compendiosè S. Romualdi facta reddidit fastis. Postque ipsum Divum Petrum omnes sacrorum Historiographorum calami, in Ecclesiasticis Annalibus, tanti Sancti opera prælara reddiderunt. Ipsemet DEUS Sancti Patriarchæ virtutum excellentiam, ac meritorum culmen obtupescendis miraculis manifestavit. Siquidem extincta incendia, tempestates maris sedare, amentes farrati, infirmi ad pristinam valetudinem reducti, bestię mansuefactę, infernales spiritus fugati, prodigia fuere; quæ quasi joci gratiã, aut per verbum, vel manum Sancti evenerunt. Quid plura? Tota ejus vĩa, unica virtutum synopsis fuit, atque assidue miraculorum series. Post

fortunatum S. Romualdi, & ultimum
vitæ halitum, Supremus Dominus e-
xaltans humiles, Sancti sui gloriâ ma-
gis prodigiosis portentis propalare
continuavit: de cuius tumulo appa-
ret esse scriptum illud perpulchrum
Prophetæ elogium: *Et erit Sepulchrum
eius gloriosum.* Pro evidentia autem
veritatis: Sacrum Divinissimi Romu-
aldi Corpus, quod prolixiori sæculo-
rum morâ, à temporis injuriâ, in In-
clyto Vallis de Castro Cænobio, in obli-
vione sepultum jacuit; cum illustri
crebrescentium miraculorum pompa
ad Nobilem Fabrianensem Civitatem
fuit translatum; ubi quasi in gratia-
rum throno gloriosum, & ad omnium
sibi devotorum favorem, beneficium
residet. Eò loci ad præcellum Sancti
Sarcophagum visuntur obstinatorum
in peccatis conversiones, & diversa-
rum personarum in perfectione lucra:
ut potè pericula animæ declinata, ten-
tationes superatæ, lumina acquisita,
optimæ

optimæ inspirationes reportatæ, adiutorium perseverantiæ in incæptis bonis; & aliæ spirituales gratiæ: quæ quantò sunt plus secretæ; tantò magis ordinariè à veris S. Romualdi devotis obtinentur. Ad extremum potenti ope S. Anachoretæ creberrimè, jam jam moribundi audiuntur protinus ab imminente morte liberati, innumera- biles infirmi ad insperatam salutem re- ducti; pauperes quoque miserabiles in necessitatibus provili; afflicti ac pe- nè metu exanimati, in tribulationibus ac ærumnis efficaciter consolati, ob- fessi, & à dæmonio tentati, parturien- tes, agonizantes, à potenti brachio S. Romualdi occultam vim persentiunt. Visitatâ namque ejus Ecclesiâ atque Sancto Sepulchro; aut invocato San- cti Nomine, viribus esse firmi, ac pror- sus omnimodè liberati cernuntur. Si regnant inimiciæ; S. Romualdus re- donat pacem. Si annonæ caritas ad- venit; S. Pater abundantiam frumenti desuper

desuper impetrat. In perniciosis inundationibus, in noxijs terræ ariditatibus, in bellis, conflictibus, in terræ motibus, quavisve pestilenti lue, absque ulla cunctatione, vix recursus sit ad Sanctum; & ecce in omnibus necessitatibus, ut generalis Protector subvenit, adjuvat, consolatur, & quascunque gratias devotè requisitas protinus concedit, & suppeditat.

Cum itaque infallibile B. Patris nostri patrocinium maneat, ac meridiana luce clariùs existat; tibi Anima devota, sequens distinctum varijs meditationunculis in S. Romualdi vitam Novendium præsentò; quatenus facilem ac proficuum, pro acquirenda & augenda, erga Sanctum devotione, methodum habeas: tum quoque, ut desideratum gratiarum donum celerius reportare queas. Ocyus ergo S. Romualdum in Advocatum tuum eligas; tua cordis penetralia ipsi detegas; omnigenas necessitates exponas; heque te conlo-

landam

landam procul dubio credas. Ejus Ecclesiam frequentando viuites, peractorque novendio Sancti Nomen invocet; & ex parte ipsius spondeo te exaudiendam. Ipse è Cælo Empyreo pijs oculiste intueri non cessat; manum ad benedictionem elevat; & pro elargiendis gratijs, quascunq; efflagitas, sine intermissione avidè te prestolatur.

INCIPIT VITA S. PATRIS.

† **R**omualdus fuit Sergij Ravennæ, Ducis Filius, ex nobilissima & Regali Longobardorum Ducum stirpe progenitus, vulgò: *De Saffi*. Quæ Familia Fori Julij & Beneventi insignes Ducatus, partem Tusciæ possedit; & per certum temporis spatium ampla Lombardiæ, Apuliæque Regna gubernavit. Et consanguineitate propinqua cum Imperatore Othone I. ac per consequens cum alijs duobus gaudens, ex Illustrioribus ac Ditionibus Europæ Prosapys originem auxit. Sub cui
cursus

cursus juvenilis initio per lubricum callem incedere cepit, & ad mundi vanitatem proclivis fuerat. Nutriebat nihilominus intra cordis viscera motivum solitudinis sensus; expro-mendo ab illis densis nemorum saltibus, quos ad agendas ferarum prædas sæpius percurrens collustrabat. Anno suæ ætatis vigesimo Divinæ vocationi aure porrectâ, Monasticum Habitum in Basilica S. Apollinaris, in Cænobio Classis assumpsit; illuc præcipuè compulsi à quodam funesto casu, qui ejus genitori, in sua præsentia accidit; ibique se totum DEO, perfectionique acquirendæ consecravit.

MEDITATIO.

Primò. Considera, quomodo DEUS bonis inspirationibus eos, etiam visitare non omittat, qui commoditatibus, ac delicijs terrenis immerfi, ipsius obliti vivere videntur. Si tu, aut aliquis ex tuis affeclis, ex similium numero

mero reperiaris ; supplica instantèr
Divinæ benignitati per Sancti mèrita,
nè te, in tui ingrati & obdurati cordis
pœnam derelinquat ; verùm te do-
ceat proprium statum cognoscere, at-
que serio emendare.

2dò. Considera, quomodo ex rebus,
à Divina Providentia ad nostrum lici-
tum usum creatis, ad cœlestia & spiri-
tualia mentem facillimè erigere possi-
mus ; ab illis desumendo occasionem
Conditorum laudandi, eique agendi
gratias.

3tiò. Considera, quomodo DEUS,
pro una anima ad portum salutis re-
ducenda, multoties mundi ærumnas
atque infortunia adhibeat. Casu, quo
tibi, in aliquam adversitatem devenire
contingat, minimè perterrearis ; sed
apprimè examines, quidnam à te DE-
US prætendat ; exemplo nostri Sancti,
qui ex inconvenienti Patris progressu,
optimam, & convenientem propriæ
saluti conversionem depromptit.

PRO-

P R O P O S I T A.

Attentè perpensis supradictis considerationibus propone. 1mò. non amplius internis vocationibus, & bonis sensibus resistendum, quascunq; tibi Pater luminum præstare dignabitur; sed te reflectendum super salutem animæ tuæ, licet familiaribus, & sæculi negotijs implicatus existas. 2dò. Ab hinc ponderandam DEI Potentiam, Sapientiam, & Bonitatem, quæ in cunctis Creaturis relucet, & maximè in Sanctis ejus, quibus & tu similis esse poteris. 3tio. Nunquam desperandum, animumve despondendū, quamvis te nimis ad vanitates proclivem esse cognoscas, aut aliquas patiaris persecutiones, aut quovis modo te esse sentias tribulatum.

Fruitus huius Meditationis.

Imò. Ab hac die illis rebus renuntiare incipies, quæ Sancto Patri displicere possunt.

2dò.

2dò. Tuis Famulis, vel amicis, ejusdem Sancti cultum persuadebis.

3tio. Ad honorem ipsius, aliquod misericordiae spiritualis, vel corporalis opus, in tui proximi emolumentum exercebis.

O R A T I O.

SANCTissime Patriarcha & Pater amantissime omnium nostrum Victorum; confiteor negligentiam meam in obsequio tuo, & elapsis temporibus me in tua devotione penitus incuriosum fuisse. Cujus, ex intimo cordis mei me paenitet. Profiteor cum his Exercitijs in posterum me fore tuum verum, ac devotum servum; nunc te in meum Advocatum, & Patronum eligendo, cum irrevocabili proposito, nunquam amplius a tuo desiderabili famulatu me subtrahendi. Inde cum omnimoda spiritus mei humilitate instanter tibi supplico, ut hoc minimum pauperculi cordis mei obsequium pergratum tibi facere velis. Illud quippe
ad

ad tuam perpetuam gloriam offerre dispono; tum quoq; ad sublevandam miseram animam meam, quæ ad ultimum usque respirium tibi recommenda-
data maneat ante Divinam Majestatem; ut ipsâ frui tecum in cœlis æternum valeat, Amen.

*Pater noster, & Ave Maria, pro vivis
& mortuis Sancto devotis,*

SECUNDO DIE MARTIS,

P R Æ L U D I U M.

† CUM jam sincerissimo animo, & Lex intimis præcordijs clientelæ te Sancti Romualdi committas, restat, ut tuæ servitutis officio, opera tua consonent. Sed quidnam facies, ut amoris ejus teneritudine dignum te reddas? In id primariò animum intendes, ut characteri, quem geris per omnia respondeas, in DEI gratia manere satagas, ad normam tui, in delicato æternæ jucunditatis Paradiso spaci-
antis

tiantis Defensoris, qui supereminenter eâ dotatus fuit. Operam impendas ipsum imitandi proportionaliter in earum virtutum exercitio, in quibus singulariter excelluit; & quas, in ulteriori admirandæ ejus vitæ progressu perlustrabis. Ipsemet apud Altissimum, pro necessario adjutorio, ad eas exercendas, Mediator tuus futurus est. Animum omninò non despondeas, quinimò ejus caliginem procul dispellas. Cor, ipsi fiducialitèr detegas, nec quidquam pertimescas. Sanctus Pater, & est fidelis, & potens. Potens ad omne exoptabile bonum tibi largiendum. Fidelis ad clientes in fidem suam recipiendam, & neminem fallendum. Crebrius ipsum amabili, pij Patris titulo invocas; & ipse te ut filium respiciet; atq; ab omni mala animæ & corporis incurfione proteget.

SEQUITUR VITA SANCTI.

Post elapsum ingressûs in Religionem triennium, ad quendam Virum,

rum, ab humanis tumultibus per omnia segregatum, in Venetis Insulis commorâtem, **Marinum** nomine, non minus naturâ simplicem, quàm moribus candidum commeavit; ejusque directioni se tradidit. Qui suum novellum in via DEI discipulum, psalmodiæ disciplinam instruens occasione alicujus titubationis, ad quemvis errorem, veniam rigidus Magister non admittens, virgâ, sinistram capitis ejus partem verberabat: quæ suo tempore per cōtinuam percussionem, adeo offensa evasit, ut ferre auditum perderet. Sanctus autem patiens, auditus præjudicium cernens, cum majori humilitate, ac patientia ipsum efflagitare coactus fuit, quatenus illos indiseretos ictus in dextram partem revolveret. Et tandem aliquando in se reversus solitudinis profundæ Incola, rigidam animadversionem in suum tam modestum discipulum moderavit. Per unam integri anni revolutionem,

uno pugillo ciceris elixi, de die in diem contentus fuit. Per continuum triennium, eodem jejunii rigore servato, in excolenda terra seminandoq; ac proprijs manibus colligendo tritico, occupabatur.

MEDITATIO.

1. **C**ONsidera invictam tolerantiam, & demissam humilitatem Sancti; qui licet si spontè se illi, cunctis virtutibus ornatae palæstræ dedicaverit; & per consequens illā dimittere ad proprium beneplacitum potuerit; verumtamen nè cum invictæ patientiæ exercitio, magna merendi, occasionem omitteret, in eo, planè ad sensus privationem constanter perseveravit.

2. Quomodo Eremita Marinus, et si aliàs homo sanctitate conspicuus, attamen in discretionè virtutum basi, Romualdū percutiendo deficiebat. Quod DEO permittente actum est: nimirum ad abundantius meritum discipuli; &

li; & ad majorem Magistri in spiritu doctrinam; qui tam perfectâ discipuli patiētia, & placatus extitit, & ipsum posthac summa veneratione coluit.

3. Considera rigidam abstinētiā; cui se Romualdus, (licet floridam adhuc, ac delicatam juventam duceret) instinctu amoris DEI, ac respectu Æternitatis dedit: & rusticanas operationes, ab ipso quamvis genere nobilissimo oriundo arreptas.

P R O P O S I T A.

FActis præfatis considerationibus propones:

1. Nunquam evitandas occasiones patiendi, ad summum vltro se offerentes; sive à DEO, sive à Creaturis occurrant.

2. Compassione duci erga defectus illarum præsertim personarum, quæ possunt esse, aut sunt in aliqua virtutis æstimatione.

3. Exercendum aliquod, secundum proprij

proprii statûs conditionem, mortificationis genus, aut corporalem pœnitentiam; non tantummodo pro commissorum delictorum satisfactione; at etiam, nè in casum graviolem ruas.

Fructus huius Meditationis.

1. **G**enerosum animum indue; & hâc die, eum qui te aliquâ ignominia, aut displicentiâ affecit, contra gratitudinis tessera præveni. Vel si id præstare non vales; DEUM pro ipso, singulari mentis applicatione deprecari stude. Casu quo, ipsum allocutus non es, quàm primum ei reconciliari non differas, etiam consultò occasionem inquirendo. In memoriam tibi veniat Ecclesiæ ipsiusmet Capitis Christi exemplum; qui nec Redemptionis Sacrificium complere voluit, priusquam in proximi reconciliatione, (scilicet: *Pater dimitte illis*) non fundaretur.

2. Universas proximi actiones, eo
non

non obstante, quod tibi pravæ videantur, in bonam partem vertere, ac interpretari incipe.

3. Ad aliquod contemptibile, & vilius exercitium, tam privatim, quam in publico, te deprime; nec ab eo ratio aliqua politica, aut præclari sanguinis nobilitas te avellat.

O R A T I O.

Cemper melius agnosco ô gloriosissime Pater, felicem sortem, quam sum adeptus, cernens me tuæ dignissimæ sequelæ esse adscriptum. Proinde tibi correspondendi gratitudinis affectu, avidus athleta, cum pleno animi mei studio, tuam supernam efficacem assistentiam flagito; ut parulæ meæ devotiones, quas non minus cum voluntatis promptitudine, quam spiritus fervore facere satago, comparere valeant ante venerandam præsentiam tuam, & Adorandam Trinitatem viventem in sæcula, Amen.

Pater noster, Ave Maria, &c.

TER.

TERTIO MARTIS DIE,
PRÆLUDIUM.

† **I**ngenti cordis affectu anhelarem;
ut quantò majori, erga tantum
Sanctum devotioni approprias; tantò
plus vividâ deveniendi melior, ipsiq;
similior (in quo veræ devotionis sub-
stantia consistit) flammâ accendaris.
Quantum possibilitas permittit, quo-
tidie semel saltem ejus Ecclesiam vi-
sitare non prætermittas, ut per inti-
mam, & fervidam Sancto Patri re-
commendationem, ipsius intercessio-
ne, unâ cum tuis familiaribus dignus
vivere & mori ut Christianus, meri-
tisque optimis cumulatus reperiaris.
Aut potius in defectu commoditatis
adeundi Templum, ad imaginem, vel
aliam memoriam Beati Patris, in tui
intrinsici intimos ardores erumpas.
Suspira, plange, & exoptati effectus re-
portandi sis certus. In memoriâ nihilo-
minus reducas, quòd ad id perseverantia

B

deside-

desideretur; & quod Sancti, de nostris assiduis, & importunis precibus summopere gaudeant.

SEQUITUR VITA SANCTI:

Sub suæ conversionis exordio, versutus humani generis deceptor Romualdum assiduis tentationibus arietare non cessavit; his timores ac horrores auxit. Demùm varijs injurijs, molestijs afficere, verberare, mortem denique ipsam sæpiùs moliri non destitit. Per totum quinquennium, nullam reliquit noctem, in qua ipsum non commoveret temerarium infernale monstrum; super crura ac pedes ejus jacendo; & sic, ut se in dextram, aut lævam partem verteret, nullatenus permittendo. Itaque insomnes noctes agere debebat. Per quindecim annos extremis jejunijs se macerabat; ita, ut solis diebus, Dominicâ, & quintâ feriâ modicam refecti-
onem sumere consuevisset. Gallias
peragrans

peragrans quæquæ portentosa, in spirituale proximi adjutorium & beneficium egit; insignes ibi peccatorum in gravibus culpis inveteratorum conversiones operando. Ubi certiorem nuntium recepit, Sergium suum Patrem (jam Monachum factum) conversionis suæ pœnitere, atque ad sæculum redire conari: Sanctus Ravennam versùs, excalceatus iter arripuit, eoque adveniēns, ejus instabilitatem asperè correxit & punivit; vocationemque adeò confirmavit, ut summum sanctitatis culmen ascenderit; utpotè, cum à Clementissimo Domino nostro, specialissimo honore decoratus fuerit, in hac afflicta vita, Spiritum Sanctum in quadam specie intueri promerendo.

M E D I T A T I O.

1. **P**erpende optimum signum esse, dum Divina Sapientia super nos, ab infensissimo æternæ nostræ salutis

hoste tentationes, aliasvè diversas tribulationes & exagitationes venire permittat: prætendens Divina Bonitas hoc modo, ut in virtutum labore exerceamur, atque merendi occasionem habeamus.

2. Animo revolve, quomodo abstinentia semper individua sanctitatis focia fuerit. Quocirca totum affectum in ipsam transfundere, ipsique exercitatione adhærere convenientissimum est.

3. Adverte, quomodo proximo, maximè genitoribus, quisque subvenire teneatur. Proindè omni meliori, & accuratiori modo, ipsis adjutorium præbendi occasiones prætereundæ non sunt; magis autem & principalius, admonitiones, aut correctiones adhibendæ.

P R O P O S I T A:

PRædictis considerationibus perpensis propones,

Imò,

Imò. Tuas tentationes, internasque anxietates Patri spirituali manifestandas, ad finem adequati, tuæ necessitati documenti excerpenti.

2dò. Ex statuto Ecclesiæ, aut ex tua devotione inchoata jejunia exactè, & libenti animo observanda; atque hilariter corde victus pauperiem ferendam.

3tiò. Tuum proximum ad bene operandum, potius bonarum tuarum qualitatum exemplo, ac modestiâ, quàm verbis exhortandum. Quod cum cernas offendere DEUM; illico amanter, & benevolè monere curas.

Fructus huius Meditationis.

1. **O**Mnibus personis, à capitalibus inimicis, videlicet: mundo, carne, & damone tentatis, & tribulatis ex corde compati incipe; & pro eorum consolatione DEUM instantè precare.

2. Tua jejunia, cunctasque alias laborum perpeffiones, in propriarum

B 3

culpa-

culparum pœnam, tuique proximi;
aut in purgantium Animarum iuffra-
gium offer.

3. Pro conversione infidelium, &
Christianorum, qui in mortalis culpæ
lecto miferè degunt, J E S U M Chri-
stum instantiffimè efflagita.

O R A T I O.

A Deuârûm virtutum, ô Diviniffi-
me Romualde, puritatem, ah
quàm evidentè meæ imperfectiones
prodeunt! vitæ meæ tenorem, ad mi-
nùs in parte, tuæ Sanctiffimæ methodo
conformare ex animo cuperem. At
distantia, quam inter unam & alte-
ram, inſuperabilem contueor, extre-
mè terrorem mihi inducit. Cona-
tum meum omnigenè erigam, ut an-
te ipſosmet oculos meos humilier;
atrâ mentis indagine revolvens mei
nulli abjectionem tuæ virtutis ſubli-
mitati contrariam: eodem temporis
ſpatio infinitas, DEO infinito gratias
-agendô

agendo, quod te, ad adeò mirabilem
meritorum evexerit altitudinem. In-
terim tuis precibus, ille benignus Lar-
gitor unicam abundantis sanctitatis, &
gratiæ scintillam mihi concedat, qui
torrentis adinstar beatam Animam tu-
am implet, ac æviternum implebit, ut
ego etiam in cœlesti Patria tanquam
unus ex unicè tibi devotis, ipsum lau-
dare & glorificare nunc, & in perpetu-
um valeam, Amen.

Pater noster, Ave Maria, &c.

QUARTO DIE MARTIS. PRÆLUDIUM.

† **H**Adtenùs jam ad minùs in parte,
beneficos, devotionis intimæ erga
Sanctum effectus expertus es; unâq;
apprimè perspexisti: quomodo ipse sit
promptior, atque liberalior in ditando
te cœlestibus gratijs, quam tu sollicitus
in ipsis postulandis. Animatus itaq;
hâc munificentissimâ ac cœlesti comi-
tate, seriò animadverte super tanta

beneficia, ultra omne tuum meritum reportata. Tandem nullo temporis puncto intermisso, vivo cordis spiritu ipsi gratias age, ad contemplationem adhuc spei, te reddendi dignum in posterum ulteriorum favorum. Et toto mentis desiderio conare, quàm vivacioribus tuæ linguæ documentis, in pectore Christiano accendere fiduciam in ipsius adiutorio; laudando & benedicendo Dominum in suo servo, quòd ipsum tam gloriosum & mirabilem reddat ad favorem ipsius Devotorum. Ad extremum, id totum agere dispone, quod ipsi fore gratum, atque acceptum videris, optimè persuasus, ab ipso ad tuum computum, in Divinæ Majestatis cōspectu præsentadū plurima posse adaugeri; & tunc se amplius ad dispēsandā tibi largā manu, pretiosissima suarū gratiarū dona extēdet.

SEQUIITUR VITA SANCIL.

PREVIDENTES Gallix Populi, brevi Romualdum, eorum Regionem derelictu-

relicturum, sine ulla redeundi spe, hac de causa molestam passionem sentientes, recidendæ S. Patris resolutioni invigilarunt adeò; ut cum eis fortuna non arrideret, Sanctum intra suos limites possidendi, eum è vivis tollerent; atque sic exanimi corpore saltem, pro universali Regionis beneficio fruerentur. Sed DEUS ipsamet nocte in oratione vigilantem imminuentis periculi conscium fecit; qui primis diei alboribus, arreptâ forfice, sat deformiter capillis, & barbâ sibi refecatis, vultu tincto, atque habitu incompto, mente captam se simulans, inevitabile mortis periculum evitavit. Pervenientem itaque (post stabilitum Sergium Patrem in Religione) ad Monasterium S. Apollinaris in Classe, & demùm ad Eremum Pereti, Imperator Ottho III. ad eum invisendum in persona commeare decrevit. Quò, cum post solis occasum devenisset, Sanctus pauperem suum lectulum, ad pausandum

ei dedit; quem cum pleno reverentiæ titulo Rex acceptavit; verum, cooperatorium, uti asperissimum & durum judicando, refutavit. Hic ipsemet Imperator ad demoliendam Tiburtinam Civitatem, circumcirca formidabilem obsidionem posuit. Quô, sollicitis passibus progrediens Romualdus, commotum Imperatoris animum mitigavit; atque placidis rationibus ab attentato malo removit, nullo sanè incommodo Civitati illato. Quinimò contenti quoddam se commisisse delictum, Sanctus pro pœnitentia, & in satisfactionem mandavit; ut nudis pedibus iter Româ, ad montem Garganum usque, in Apuliam conficeret. Demùm mandato S. Patris, integrâ Quadragesimâ mansit reclusus in Cœnobio Classis; in exercitijs Psalmodiarum, jejuniorum, ciliciorum super nudam carnem, die noctuque perseverando, atque super flores dormiendo; ultimo tandem Imperium abdicare,

dicare, Monasticumque statum amplecti pollicendo.

MEDITATIO.

I. **A** Nimo revolve, quàm felix, fortunatusque sit Populus Fabrianensis; quòd dignus fieret recipiendi in suum sinum, amplissimū thesaurum sacrarum Romualdi Reliquiarum; qui propriâ electione ibi requiescere voluit; cùm ex adverso, ille in Gallia, personâ ejus orbatus, exsors remanere debuit.

2. Scrutare ingentem venerationem, in qua Sanctus habebatur apud Orbis Monarchas; qui se ipsos nimis felices opinabantur, si etiam cum proprio gravi incommodo, cum ipso tractare, ei que obedire possent.

2 Aduerte; quomodo Romualdi sanctitatem etiam primi sæculi Optimates verebantur, ac pertimescebant; qui gravissimas pœnitentias ab ipso impositas haud recusabant.

PRO-

P R O P O S I T A.

SUpradictis considerationibus peractis propones.

1. Monstrare Sancto, cum aliquo singularis gratiarum actionis signo, quantum sit acceptus, & charus ejus ad Patriam tuam adventus; si exinde originem ducis.

2. Onus tibi non imputandum in venerandis personaliter, ad conferenda in vectigal tuæ devotionis obsequia, Sanctissimis Reliquijs, aut sacræ Imagini Romualdi; quantumvis amplissimarum facultatum, aut nobilissimæ Prosapæ, atque sublimiorum Regni officiorum præ eminentiâ gaudeas.

3. Libenti animo acceptandi correctiones, & pœnitentias, à DEI ministris, in emendationem aut satisfactionem tuarum culparum, tibi immittas ad amissum exequendi.

Fructus huius Meditationis.

1. **P**Ræterquam, quòd homagij præstandi

standi causâ, ad sacrum depositum, Ecclesiam, aut imaginem Sancti te conferas; non tibi molestiam adferat visitatio, pro ejus amore infirmorum in xenodochijs, aut amicitia conjunctorum; qualiscunque tu exiltas conditionis.

2. In universis tuæ Patriæ calamitatibus, sollicitus, & confidens ad Romualdi validam intercessionem recurras; si ab iræ Divinæ flagellis, liber evadere exoptas.

3. Assuescere stude alicui poenitentiae, nihil penitus respiciendo ad teneram ætatem, delictam complexionem, aut generis nobilitatem.

ORATIO.

ECce jam me, exploratum habe, o Beate Patriarcha! nunquam amplius te derelicturum; imò continuaturum me, ad sera fata tuum famulatum, in modo tali, qualem frigidissimus meus spiritus permittet, procul dubio

dubio crede. Et quòd si interdum prætermisi præbere exteriora devotionis meæ signa; protestor tamen, & volo: ut hocce cor in amando te semper sit facile; atque in recognoscendo te meum amantem Patrem, constantissimum. Interea à meo, & Tuo munificentissimo DEO, in his meis propositis perseverantiæ donum impetra; ut eò magis, magisque in Te, & nobis pauperculis creaturis in sæcula glorificetur. Amen.

Pater noster, Ave Maria, &c.

QUINTA DIE MARTIS, PRÆLUDIUM.

CRedo te esse conscium, quomodo degens adhuc in hac lacrymarum valle Sanctus, terribilia à Deo obtinebat supplicia contra illos, qui injusto titulo ejus benevolos, ac devotos persequabantur: è contrariò quemcunque aliquod illis præstantem beneficium inæstimabilibus gratijs locuple-

cupletabat. Nunc imaginare, quidnam non faciet gloriosus in cœlo? ubi potentia, voluntas, & charitas in perfectiori gradu eminent. Quid ergo jam pertimesces, quando & fideliter servituum firmiter te resolvisti. Insurgent fortè adversum te tui ferocissimi hostes; tu invoces Romualdum: de verberabunt te lites; recurre ad Romualdum: opprimeris ab injustitijs, aut iniqua gente; in adiutorium clames Romualdum. Ultimo, adorientur te impetu valido, spiritus, aut corporis infirmitates; te recommends protectioni Romualdi; neque minimum diffidas te opportuno tempore non exaudiendum.

SEQUITUR VITA SANCTI.

ROmualdus audito, cum teneritudinis, & summæ jucunditatis lacrymis, de invidenda, & simul felici, Tyrannorum manibus inflicta morte sui, tam amabilis filij, & discipuli Bonifacij

nificij Archiepiscopi, & Russiæ Apostoli, nuntio: præ mirabili cœlestium consolationum excessu, desiderio martyrij accensus, Hungariam versus ire decrevit. Ad cujus confinia cum viginti quatuor locijs perveniens, ipsemet forti febre correptus fuit; cui tumor associatus est, & tanta stomachi bilis, ut cibum prorsus non retineret. Eam autem non curanti, & ulterius progredi volenti augebatur ipsa; remigrare verò se resolventi minuebatur. Dùm tamen convalescens, adhuc ultra pergere tentaret, ipsum protinus cum majori violentia adoriiebatur; & postquam passus revolvere disponderet; integrè cessabat. Unde hanc mutam cœli loquelam, cum DEI beneplacito uniformem perpensens; missis septemdecim, in Pannoniam ad seminandam Evangelicam veritatem dictis discipulis; cum alijs in Italiam remigravit: ubi fundatâ sacrâ Eremita Camaldulensi, in ditione
Flo-

Florentina; varijsque alijs; in Sytriam secessit. Ibi septem annorum ipatio, cum inviolato silentio reclusus mansit. Ibi supernaturalem Sacrae Scripturae intelligentiam adeptus, postea admirabiliter commentatus est. Ibi ad extremum, pluribus extraordinarijs pœnitentijs, & macerationibus proprium corpus immisericorditer afflixit. Quibus medijs inæstimabilem fructum, in animabus illius climatis produxit.

M E D I T A T I O.

1. **E**xamina, quantam habeat efficaciam Amor DEI in una Anima; quàm perquirere facit omnem occasionem pro ipso patiendi; immò ad ejus gloriam sanguinem, vitamque fundendi.

2. Contemplare, quomodo multoties DEUS inspiret illud, quod ut aut protinus, aut nunquam effectum fortiatur vult: ac solummodo ad exponen-

portendam atque dignoscendam nostram promptitudinem. Quocirca quietos nos manere convenit; si nonnunquam nostræ resolutiones impedimentum patiantur.

3. Adverte prudenter, quomodo à mundi tumultibus & rumoribus recessus, ad segregatumque locum secessus summopere adjuvet, ad acquirendam veram sapientiam, & cognitionem rerum spiritualium.

P R O P O S I T A.

FActis prædictis reflexionibus propones.

1. Gaudenti animo amplectendos quosvis super te irruentes patibiles dolores; aliasque laborum corporis, aut animi perpeffiones: quinimò aliquando eas de industria inquirendas.

2. Velle servire DEO, secundum ipsius sanctam voluntatem; non verò ut nos volumus; nempe in modo, & loco; tantum, quantum, & quando cognosces,

cognosces, mediante Patre spirituali, esse ejus voluntatem; & non alias.

3. Velle te abstrahere, quantum vires extendi valent, à publicis otijs, aut spectaculis, cæterisque sæculi occupationibus. Ea namque solum inserviunt ad dissipandum spiritum, & devotionem; atque ad non attendendum æternæ propriæ salutis.

Fructus bonæ Meditationis.

1. **C**onsueſce actuali intentione offerre DEO cunctas illas malas actiones, quæ interdum intus & foris contingere possunt.

2. Procura, nunquam per quamcunque causam tui cordis internam pacem, ac tranquillitatem perdédam.

3. Quando te compellit necessitas ad trahendam moram in publicis locis, & in plurium personarum societate; tuum cor recollige, & custodi. Et tali modò solitudinem conservabis.

O R A -

O R A T I O.

O Quis non probarétur à tantís animi sui sensibus, & tam validís difficultatibus in virtutum exercitio, quales ego ipsemet experior! Sine dubio crederem, quòd gustatis dulcibus bonarum operationum fructibus, quæcunque alia inutilis applicatio mihi nausearet. Sed quisnam negotium facile reddere passionesque recalcitrantes sedare poterit. Tu esse debes ô Sanctissime Romualde! qui Divino amore erga tuos clientes refertus, in Christianæ perfectionis vias ipsos conducere; atque ad portum salutis, iter alleviare, & facile reddere potes. Tibi itaque instantèr, atq; humillimè supplico, cupiens omnimodè deferendam mundanam vanitatem, meque DEO totalitèr consecrandum. Qui est super omnia Benedictus. Amé.

Pater noster, Ave Maria, &c.

S E X T A

SEXTO DIE MARTIS.

PRÆLUDIUM.

NON obstantibus diversis, & efficacibus motivis hætenus sat affectim deductis, conijcimus necdum aliquos velle se resolvere ad assumendam veram, erga hunc Sanctum Patrem devotionem. Credibile, id non procedere à modica fiducia, quam habent in summa ejus beneficentia (dum per semetipsam sit abundè manifestata) sed fortè, nè per hanc rationem cogantur rumpere antiqua illa vincula, quæ ipsos tenent arctissimè unitos, vanis mundi occupationibus. Duplicem lane committeretis errorem, ô dilectissimi! Ex una nempe parte tam pretiosis beneficijs vos privaretis: ex altera tandem nunquam à misera servitute vestrorum capitalium inimicorum emergeretis. Ah! Non amplius ad vestrum cor redire, & à tam horribilibus præcipitijs vos sejungere retardetis! Submittite vos
semel

semel altissimo Romualdi patrocinio. Et si ipsum, etiam ultimi halitus vestri tempore, vobis habere propitium desideratis; demereri ipsum in vita, omni studio incumbite, ejus devotos sincerè vos profitendo.

SEQUITUR VITA SANCTI.

FVit acceptissimus Romualdus Henrico Primo, (quem alij vocant Secundum) Imperatori, & Sancto. Ad eò autem acceptus erat; ut semel occurrenti sibi Romualdo, exclamans palàm Imperator diceret: O utinam placeret DEO, animam meam esse in corpore tuo! Undè tota Imperatoris Aula, catervatim accurrebat ad videndum, & venerandum Sanctum Patrem; habendamque pro Reliquijs aliquam, ex ejus habitu particulam, & ideò vestis ejus lanam evellere sunt ausi; quamvis Sanctus non modicum rubere suffusus, & contristatus inde fuit. Vidit prætereà, ad instar magni Patri-

Patriarchæ scalam, per quam ascende-
bant, & descendeabant homines nivei
coloris habitu induti. Per quod in-
tellexit designari sibi à DEO novum
institutum Religiosorum. Illud au-
tem fuit Camaldulense, ab ipso post-
modum fundatum; in duas partes di-
visum Cœnobitarum videlicet: & E-
remitarum. Vidit insuper adhuc vi-
vens propriam animam præsentatam
ante Divinæ Majestatis conspectum,
adinftar nivis resplendentem; in hu-
mana quidem effigie; sed in statura
perfectæ ætatis.

M E D I T A T I O.

1. **C**ONsidera; quomodo intemera-
tæ vitæ bonitas in majori æsti-
mationis gradu, apud mundi Magna-
tes resideat; quàm fastus, & superbia.
2. Quomodo Religiones ab Eccle-
sia approbatæ, Divino instinctu à San-
ctis sunt institutæ. Proindè in æsti-
matione, ac omni possibili veneratio-
ne habendæ sunt.

3. Quomodo Anima in gratia DEI existens, decore, omnibus creaturis à DEI Omnipotentia productis præfulget. E contra, illa in peccati labe degens, deformato infernali monstro deformior est.

P R O P O S I T A.

Supradictis Considerationibus trutinatis propones.

1. Colendas, habendumque respectum ad quasvis personas, & maxime piâ aliquâ qualitate præditas; in quibus singulari modo, Creatoris bonitas elucet.

2. Semper discursum rectum, ac bonum ducendum de Religiosis; etiam si videantur aliqui ex ipsis non directam semitam ambulare, secundum eorum vocationem.

3. Cum omnigena & exquisita diligentia à mortali culpa declinandum. Quod si casu cecideris; procura quàm primum culpam delere contritione, & sacramentali Confessione.

F r u c t u s

Fructus huius Meditationis.

1. **R**ecte opinare de tuo proximo;
& in tuis necessitatibus, magis
in DEI timore fundatorum orationes
adhibeas.

2. Reverearis omnes Religiosos &
Sacerdotes; si non ob alium rationis,
saltem ob characteris titulum; quod
sint in Altissimi ministros electi.

3. Ab omni occasione declina, quæ
te ad DEI offensam deducere possit.

O R A T I O.

SANCTissime Anachoreta, & Pater
Romualde, intimo, & humillimo
animi mei sensu te precor; impetres
mihi ultimo ex tuis clientibus, ab infi-
nita Domini nostri pietate, quàm per-
fectissimam cordis puritatem: ut ani-
ma mea, à quacunque peccati ma-
cula purgata; & non amplius ali-
quam rem, quæ ipsi displicere queat
committendo; ante ejus purissimos
oculos præsentari digna reperiatur.

C

Qui

Qui vivit & regnat in sæcula sæculorum, Amen.

Pater noster, Ave Maria, &c.

SEPTIMO MARTIS DIE.

PRÆLUDIUM.

PLANÈ res magni momenti esset; si tuo exemplo, vel verbis alios ad cultum Romualdi attraxisti; ipsemet verò, aut ob fastidium in ipsius exercitio, aut ob spiritus tepiditatem in continuando, sine fructu remanisti. Adverte sagaciter, in hoc passu à ferventioribus non permittere coronam tibi de manu eripi; & ut ipsi vice tui, optimis meritis & beneficijs, quæ in grandi copia, à charitativis Sancti visceribus prodeunt, potiantur. Aggredere igitur, sequere, & termina sensim hæc fructuosa exercitia, cum ea attentione & affectu, ac si quolibet ipsorum, in tua vita ultimum foret. Oh! quàm sunt DEO, & Sanctis grati, & accepti diligentes ac prompti datores! Hilarem enim datorem diligit

diligit DEUS. Oh quam suavem, in-
pietatis operibus delibant perseveran-
tiae fructum! Indue ergò animum ô
fidelis Devote; proposita renova; jam
nunc fortè extinctum in tuo corde
fervorem, circa tam serium propriæ
salutis negotium, accende.

SEQUITUR VITA SANCTI.

SANCTUS Romualdus prophetiæ il-
lustri dono fuit dotatus, varias &
longinquas res prædicendo. Plures
demoniacos liberos fecit. Duos sta-
tu mentis dimotos, & furibundos;
plerosque alios corporali indisposi-
tione laborantes, vel panis frustulo,
vel aquâ, à se, aut suis discipulis bene-
dictâ incolumes reddidit. A quibus-
dam procul distantibus gravia & no-
tabilia furta avertit, prædones mira-
biliter retinendo, ac detegendo. So-
lius orationis virtute, magna incendia
extinxit. In summa annonæ inopia,
pro se sui que sequacibus, coelitus ali-

menta creberrimè obtinuit. Plurimos Principes, Heroës, insignesque Personas, Magnates, & Dynastas Regionum ad DEUM convertit. Ultimò, partim ab hominibus, partim ab humani generis hostibus, fortes persecutiones, constanti animi robore pertulit.

M E D I T A T I O.

1. **C**ONsidera, Si Divina Bonitas, etiam in suos servos in terris adhuc viventes tam est liberalis; & ipsis pro se, aut pro alijs deprecantibus omnes gratias elargitur. Quidnam non faciet Beatis in cœlesti Patria?

2. Specialissimum Romualdo honorem à DEO collatum; ipsius meritis mentis impotes curando; res rarissima!

3. Quòd non obstantibus tot insignibus favoribus, quibus erat ab Altissimo dotatus; nihilominus ejus permissione, ab infernalibus spiritibus, &

mun-

mundanis personis permultum affligeretur.

PROPOSITA.

Finitis prædictis considerationibus propones.

1. Ponendam, quàm singularissimam fiduciam in incomparabili S. Romualdi intercessione; quâ te à quavis notabili, etiam extraordinaria calamitate liberare queat.

2. Nunquam in tuis necessitatibus, de Divina Providentia desperandum; at illico ad illam confugiendum, mediante hoc Sancto Patriarcha.

3. Non pertimescendas tribulationes, quasi signa iræ supernæ; verùm complectendas, ut quendam arrabonem, Divini Amoris, erga nos.

Fructus huius Meditationis.

1. **I**ncipe graviores tuas necessitudines animæ, aut corporis, aut familiæ tuæ Sancto commendare.

2. Utaris in bonum rerum cogniti-

C 3

one,

one, sanitate, & commoditate; quam DEUS pijsſimus tibi elargitur.

3. Humilieris ante DEUM, & homines: è contra verò in quacunque aduerſitate exultes,

O R A T I O.

OMnipotens ſempiternæ DEUS, qui in conſilio Sanctorum tuorum gloriaris, preces mei miſeri peccatoris exaudi; atq; meritis, & interceſſione Beati Abbatis & Confefſoris Rômuldi dignantèr præſta; ut aliquando ſublever ex obſcuritate imperfectiſſimæ vitæ, & erigar ad celiſtudinẽ tuæ Divini famulatũs; proficendo tibi amorem purum & fortem; proximo ferventem charitatem; iplimet autem glorioſo Patriarchæ perpetuam & intimam devotionis ſubjectionem. Qui vivis & regnas in infinita ſæculorum ſæcula. Amen.

Pater noſter, Ave Maria, &c.

OCTA-

**OCTAVO DIE MARTIS.
PRÆLUDIUM.**

† **E**Cce iam adest terminus tui itineris spiritualis, Exercitiorum inquam Novendij, ad perpetuam laudem Sancti Romualdi arreptorum. Confitere tādē, quòd licet illis cum illa attentione & spiritu, quem requirunt, non es ulus; nihilominus quasi defectum tuum supplerēs, quando maiorem in te semper percipis dispositionem, ad ipsi ferviendum, & iterandam aliās fructuosam hanc devotionem. Assume ergo animum, & his duabus diebus resolve te ad uniendam omnem, quam olim habuisti applicationem; ita, ut in fervoris intentione, & cordis teneritudine, erga ineffabilem tam præclari Sancti bonitatem, omnes alias hactenus habitas præcellat. Ah quam perpulcher & utilis devotionis hic Epilogus, debet esse acceptus DEO, charus Angelis; gratus Romualdo! Nunc jam vide-

bis, quàm sit fructuosum animæ tuæ,
propius & veriùs ad tam potentis Pro-
tectoris cor accedere.

SEQUITUR VITA SANCTI.

DEcrepitus noster Sanctus Pater co-
gnoscens tempus appropinquare,
quo, destructo languidi corporis sui
carcere liberâ & solutâ animâ ad pe-
rennem cum DEO evolare deberet
unionem; inenarrabili lætitiâ plenus,
cunctis palàm communicavit, quòd
post breve, sibi tamen visum diutur-
num, duorum scilicèt annorum curri-
culum, extrâ hanc terram terræ man-
sionem futurus esset. Recessit pro-
indè ad Eremum à se ædificatam Val-
lis de Castro, septem milliaribus Fa-
briano distantem. Ibi in loco aliquan-
tulum ab aliorum conversatione re-
moto, extruxit Cellam cum Sacello,
ad præsens Sancti Blasij nuncupato.
In hac reclusus, nihil remisso solito
jejunii rigore, in altissima contem-
platione,

platione, & silentio mansit; atq; sic, ut verus Anachoreta, absque aliqua humana assistentia, ultima suspiria efflare voluit. Serotinâ horâ diei 19. Junij, Anni 1027. duos Religiosos e cellula dimisit, in gravi & ultima necessitate sibi assistentes; ipsisque mandavit, ut ad Eremum recedentes, post cantatum matutinum ad se redirent. Suspicantes nihilominus discipuli Sanctum Patrem, ut verum solitarium, velle suum spiritum purissimum exhalaré, & sine alicujus interventu, uti prædictum habuerat viginti ante annis; non multum a cella recesserunt. Transacto deinde brevi temporis intervallo, cum attentius auscultarent; & neque motum corporis, neque vocem audirent, jam quod evererat veraciter opinantes, impulsâ januâ velociter irruunt, lumen accendunt, & Supinum Sanctum, jacere mortuum, consternati reperiunt. Quò pervenientes omnes discipuli, Sanctum Corpus

C

pus in principali Ecclesia Monasterij, cum Hymnis & Canticis, inter devotas lacrymas & suspiria deposuerunt. Vixit Beatissimus Pater centum viginti annis, ex quibus viginti expendit in sæculo, tres duxit in Monasterio, & nonaginta septem in Eremitica transigit austeritate.

MEDITATIO.

1. **C**onsidera, quomodo Sancti, quamvis singulari privilegio de Divina gratia securi, & futura Paradisi gloria; tamen antequam tempus mortis appropinquaret, ab omni exteriori negotio recedebant; ut se totos in DEO reponerent, & transirent feliciter ad eum.

2. Quomodo illis, qui adhuc in vita degentes, dimicare ferio contra tentationes, ipsasque vincere, sunt assuefacti; deinceps in mortis articulo, non sit opus humanam assistentiam. Quocirca illis superandis primò assuelescere proficuum est.

3. Quomodo expavescere non debeamus in servitio Divino, omni tempore vitæ nostræ, licet si prolixiori. Quoniam Divina Bonitas id meretur, nos quoque obligamur.

P R O P O S I T A.

PRædictis considerationibus transactis propones.

1. Vitam agendi, quantum vires tuæ se extendunt, segregatam à mundi turbinibus; nè tibi in ultimo mortis puncto, sint laqueus & impedimentum.

2. In singulos dies hanc expressam, & fixam habendam reflexionem, quali quilibet ipsorum ultimus esset terminus vitæ tuæ.

3. Quotidiè pro moribundis, ad finem felicitatis eorum ex hac vita transitus, orandum.

Fructus huius Meditationis.

1. **V**Esperè, antequam ad requiescendum te conferas, serio
concl-

conscientiam tuam examines; & de commissis inter diem culpis, à DEO veniam expostules. Ad hunc finem etiam, si nocte illâ te exhalare spiritum improvise contingat, examen Confessionis ante DEUM tibi serviet.

2. Omni die, aliquâ singulari oratione, Domino DEO, Sanctissimæ Virgini MARIÆ, Sancto Josepho, S. Romualdo, alijsque tuis Sanctis Advocatis animam devotissimè commendes; ut si casu mortis id facere nequeas, tempus nunc anticipes.

3. In memoriam tibi creberrimè veniat, quòd sis è vita migraturus. Ideò in Purgantium Animarum suffragium, aliquod opus bonû applices.

O R A T I O.

MAgnum resplendentium virtutum specimen meæ mentis oculis repræsentatur, fixè perpendentibus prodigiosissimam tuam vitam, ò Beatissime Pater. Nimiùm absorptus
manco,

maneo, alta mentis indagine trutinans:
tàm admirandas actiones tuas, tàm
prodigiola miracula. Efficere tandem,
ut te imitando quantum valeo, post
fragrantiam pretiosorum unguento-
rum tuorum curram; & transacta hac
miserâ vitâ, Te sequar in æterna.
Quam, mundi Redemptor & Judex
Christus, per suam infinitam bonita-
tem concedere dignetur. Amen.

Pater noster, Ave Maria, &c.

NONO ET ULTIMO
MARTIS DIE,
PRÆLUDIUM.

HAc ultimâ Novendij die, præsta-
bitur à te S. Romualdus perfe-
ctum cordis Sacrificium; & constan-
tem tuarum mortificationem passio-
num. Jam pluries præteritis feriis
pollicitus es futurum te ejus perpe-
tuum & devotum servum; ipsumq;
sequi in sanctis vitæ operationibus spo-
pondisti. Nunc idem monstrabis, se-
pius

pîis frequentando Sanctissima Sacramenta; auscultando ultra solitum, devotè, Verbum DEI; voluntariè amplectendo abstinentias & jejunia, adjuvando tuum proximum in rebus ad animam, & corpus pertinentibus; libentè & procul recedendo à vanitatibus mundi; ex animo DEUM placando & precando pro inimicis, cum ipsisque te reconciliando; mortificando lenius, atque tuam vitam, quantum possibile, conformando vitæ Sancti Patris. Ad quem finem ipsi, aliquod devotum tributum, vocalium & jaculatoriarum precum offeras; invocando ipsum vivo corde in necessitatibus, & tribulationibus. Hac erunt & similia, magis manifesta signa tuæ devotionis erga ipsum, & profectus deprompti ex hoc Novendio. Benedictio itaque Patris, & Filij, & Spiritus Sancti tecum maneat, custodiatque te ab omni malo, per servi sui Romualdi merita. Qui tibi etiam,

ab eodem Domino liberalissimo Largitore, omnis desiderabilis boni plenitudinem impetret. Amen.

Succincta Historia Translationis S. ROMUALDI.

TRansacto, à morte S. Patris quinquennio, Authoritate Apostolicâ, per Joannem XX. Pontificem Maximum, Anno 1032. conclusum fuit; ut Sacrum Corpus ejus exhumaretur, ac in decentiori loco collocaretur; atque in nova tumba intra altare ad publicam venerationem exponeretur. Ad quem finem Prior Eremi Vallis de Castro, dictus, P. Dominus Azo, S. Patris discipulus paravit parvam arcam, supponendo eam fore sufficientem ad recipiendas sacras Reliquias; quas jam in pulverem redactas opinabatur. Interim Sanctus, cuidam Religiosorum in somnis apparuit, impetrans; ut certiolem redderet Priorem, illam arcam,

cam, ad includendum Corpus suum, esse incapacem. Rei veritatem exitus probavit. Aperto namque sepulchro, tam integrum & pulchrum Sacrum Corpus reperierunt; ac si illud sepulturæ, eo instanti tradidissent. Proinde sine mora, facta fuit alia grandis, & sufficiens arca; quæ secundum antiquam traditionem hucusque conservatur sub quodam collateralium altariū, in Ecclesia S. Blasij Fabriani Per quam Dominus, etiam ad præsens plurima miracula operari dignatur, maxime in infantibus, eo, gratiâ acquirendæ sanitatis repositis.

Posito itaque, sub quodam novo Altari Sancti Romualdi Corpore, ipsaque famâ, quod omnino incorruptum conservaretur, (sicut in veritate integrum inventum est, Anno Millesimo, Quadringentesimo, Sexagesimo Sexto; quadringentis triginta novem annis elapsis, post felicem ejus transitum) in Anno Millesimo Quadringentesimo

tesimo Octuagesimo primo, duo Religiosi Pedemontani extranei, inter se convenerunt eò personaliter eundum, & clam raptum, ad suum Monasterium deportandum. Supervenientibus itaque sacrilegis manibus, & vix contrectantibus, protinus vestimenta Sancti, & Caro in cinerem resoluta sunt; pulpâ spoliatis Sacris Ossibus solummodò remanentibus. Ad hoc miraculum nihil perterriti, ocyùs Sacra Ossa in saccum immiserunt, & cum eo ad Civitatem Asinam iter aggressi sunt. Ad cujus Cauponam se recipientes, Sacrum depositum in pavimento cujusdam habitaculi reposuerunt. Casu deniq; transeunti filio Cauponis visum fuit magnum incendium; vocat proindè Patrem; sed & huic similiter videbantur exurgere flammæ ignis usque ad tectum. Ambo cubiculum intrant, & nihil reperiunt, præter vilem saccum in terra depositum, plenum ossibus. Recursu igitur
facto

facto de rei novitate ad Episcopum,
interim ejus mandato, duo delinquen-
tes sub aresto positi sunt. (de quibus
fama tulit, ipsos in quodam nemore,
à feris immaniter devoratos fuisse, &
infelices vitam miserabiliter finisse.)
Undè Episcopus convocato Clero,
populique multitudine, diversorium
adiens, Sacras Reliquias ad Cathedra-
lem Ecclesiam transtulit. Interim
Patres Vallis de Castro, instantes pre-
ces pro recuperandis ipsis fecerunt; sed
tam Episcopus, quam Aëlinates preci-
bus eorum non annuerunt. Quocirca
Patres Maceratam adierunt, Legatum
à latere Cardinalem interpellantes,
ipseque decrevit, ut relicto Aëlinæ Ec-
clesiæ uno brachio Corporis Sancti,
reliquum totum Monachis Camaldu-
lensibus restitueretur. Arrepto iti-
nere cum Sancto pignore, controversia
exorta est, essetne ad antiquum Val-
lis de Castro monumentum depor-
tandum, an potius Fabrianum? Tam-
dem

dem mulis, super quo tam pretiosus thesaurus jacebat, litem diremit; siquidem nullâ vi humanâ induci poterat, ut viam relinqueret, quæ Fabrianum ducebat; & Cœnobium versus Vallis de Castro, passus revolveret.

Quo appropinquantibus Sacris Reliquijs jam horâ tardiori, sine scitu Fabrianensium, omnes campaniæ improvisò ipsæmet sonum ciere incipientes, publicum communis lætitiæ signum dederunt. Quocirca cum júbilo universali, & solemni Processione, in Ecclesiam S. Blasij illatæ fuerunt, atq; in marmorea arca, sub majori altari depositæ; ubi singularissimâ devotione semper coluntur. Contigit prædicta Translatio circa annum nostræ salutis, Millesimum, Quadragesimum Octuagesimum Secundum, Die Septimâ Februarij.

M E D I T A T I O.

CONsidera, quanta fuerit puritas Romualdi, quæ per tot sæcula

cula sui Corporis meruit incorruptionem.

2. Quomodo ad Sanctorum Reliquias, cum magna reverentia & circumspeditione accedere debeamus; expectando incurrentiam eorum indignationem, si contrarium fecerimus.

3. Perpende; quod multoties sub specie devotionis, aut zeli permagni errores committantur. Unde consulere virum probum consentaneum est, priusquam rem aliquam magni momenti, & extraordinariam operari exordiaris.

P R O P O S I T A

FActis supradictis considerationibus propones.

1. Custodiendam omni possibili animadversione, tui cordis & corporis puritatem.

2. Ante contactum. aut osculum Reliquiarum Sacrarum, petendam quodammodo licentiam ab illo Sancto,

cto, ac demùm actu Contritionis animam purificandam, ut digniùs eas accedas.

3. Non permittere te vinci à Creaturis irrationalibus, in præbendo Sanctis honore; & tantò magis ab insensibilibus.

Fructus huius Meditationis.

1. **I**N tentationibus & periculis contra puritatem recurras humiliter, & fiducialiter ad Romualdum.

2. Appropinquando Sanctis Reliquijs, cogita te accedere ad ipsum Sanctum, cujus sunt.

3. Operare illud bonum, quod est certum & securum; & nunquam dubium, aut speciosum sine consilio aggre-
dere.

O R A T I O.

Quàm dulce est, & suave tibi famulari prompto animo, ac generoso, ô gloriose Romualde! Ego confiteor, quod licet si hos novem dies,
tuo

tuo honori dedicatos frigido spiritu transegerim ; nihilominus admodum me sentio consolatum , atque compellum ad te incessanter amandum ; monstrandosq; ipsis operibus , meæ debitæ gratitudinis affectus. Interim blando animo recipe id , quod hætenus ad tuæ gloriæ augmentum , meæque animæ utilitatem exercui ; & perface quidquid in mea intentione in posterum faciendum , viget ; imprimendo in corde meo indelebile , tui obsequentissimi servi signum ; cujus virtute , omni tempore , & loco , in laudibus tuis occuper ; sperando in Divina Misericordia , tibi me associandum in cœlis , per totam Æternitatem. A.

Pater noster, Ave Maria, &c.

Alia Devota Oratio,

AD PATRIARCHAM

S. ROMVALDVM.

SANCTissime Pater, cum ipsis operibus altissima merita tua venerari nequeam;

nequeam; ad minus mihi concedatur,
ut laudis tributum præstare tibi va-
leam; undè adæquatum motivum ad-
mirandæ eminentiæ illarum singula-
rium virtutum percipiam, quæ tuam
Animam felicem reddiderunt. Si igi-
tur exaltare audeo Divinum Amorem
qui in te regnabat; ecce fuisti quæ-
dam flamma, quæ incessanter ardē-
bat, sæpissimè coactus clamoribus ex-
halare ardores tui igniti cordis. Si
verò Amorem erga proximum laudare
assurgo, ecce totum mundum salvare
cupiens, in Eremum convertere volu-
isti. Si donum Orationis magnificare
prætendo; creberrimè te extra se ra-
ptum cerno; & transformatum in
DEUM, per contemplationis excel-
sum. Si abstinentias celebrare desi-
dero; jam exploratum patet, quòd per
longam annorum seriem, solo rigidis-
simo jejuniorum alimento sustenta-
reris. Si puritatem mentis, & cor-
poris describere satago; sufficit dicere,
quòd

quod ab ipsismet Sanctis, Angelus incarnatus nominareris. Si denique, omnium tuarum virtutum splendorem demonstrare studebo; ecce te splendidissimam stellam, luminosum Planetam honorari audio. Sed advertens, quod ipsamet Seraphica lingua languesceret in perfecte explicanda sublimitate sanctitatis, & gratiarum, quibus tuum fortunatum Spiritum Pater luminum cumulavit; idcirco dispono permutare laudes in preces; tibi que intimo corde supplicare, ut velis mihi esse fax ad incendendum cor meum Amore DEI, & proximi; dux in oratione, exemplum in patientia, speculum in castitate; author in patientia; sustentaculum in lapsu, solatium in tribulationibus; regula in actionibus, socius in laboriosa hujus miseræ vitæ peregrinatione; Protector, & Assistens in tremenda mortis hora; ut tandem in æterna gloria consors tui esse possim, Amen.

Intentio

*Intentio & Methodus Ferialium
quinque tertiarum, quæ à devo-
tis ROMVALDI servis sunt
faciendæ, proximè ante diem
gloriosi sui transitus in cœ-
lum; qui 19. Iunij ce-
lebratur.*

IN hujus Libelli frontispitio innui-
mus, quomodo quinque Meditati-
ones, & Orationes Novendij hoc si-
gno † adnotatæ adhibendæ sint, pro
totidem diebus Martis, ante festum
præfati Sancti in Junio. Modo, ut
notum maneat, ad quem finem sunt
instituti, observandum est. Quomo-
do Beatissimus Pater, ante suum tran-
situm ex hac vita, ad immortalem, per
quinque Menses continuò, & irremissè
nimis molestam infirmitatem corpo-
ralem sustinuerit. Proinde ad pro-
merendam à Domino DEO, medi-

D

ante

ante Sancto Patriarchâ, non solum
relignationem & tolerantiam in no-
stris infirmitatibus, verum etiam gra-
tiam summè desiderabilem bonæ &
sanctæ mortis, præsentia exercitia ser-
vient.

Adverte.

NE autem, ab hoc utili devotio-
nis exercitio jejunia te perterre-
ant, pergratum erit ipsi Sancto; si aut
lacticinijs contentus te mortificabis,
aut ab aliquo meliori cibo abstine-
bis, aut saltem parsimoniam se-
rotino tempore adhibebis,
dummodo id pura men-
tis devotione, & affe-
ctu facias.

OFFICIUM

PARVUM

Sancti Patris Nostri

ROMVALDI

ABBATIS.

A Sacra Rituum Congregat. approbatum.

AD MATUTINUM.

Domine labia mea aperies,
Et os meum annuntiabit
laudem tuam.

DEUS in adiutorium me-
um intende,

Domine ad adjuvandum me festina.

Gloria Patri, & Filio, & Spiritui S.

Sicut erat in principio, &c. Alleluja.

vel: Laus tibi Domine Rex æternæ
gloriæ.

HYMNUS.

Tu, qui ruentis sæculi,
Bonis relictis omnibus,

D 2

Rupes

Rupes petisti montium,
 DEO ut placeres anxius.
 Nobis Pater surgentibus,
 Summo Parenti maximo
 Laudes daturis maximas
 Succurre voto supplici.
 Somnum repelle noxium;
 Absterge nubes mentium,
 Ut Sempiterno Numini,
 Preces canamus seduli.
 Præsta hoc Beata Trinitas,
 Concede supplex Unitas.
 Ut te hic colentes unicè
 Tecum fruamur æthere, Amen.

Antiph. In Matutinis, laudibus semper adstabat Altissimo Beatus Romualdus, alijs divinis officijs non intermissus.

ψ. Ora pro nobis Beate Pater ROMUALDE,

& Ut digni efficiamur promissionibus Christi. *ORATIO.*

DEUS, qui famulum tuum ROMUALDUM Abbatem, Ipretisca-
 ducis

ducis gaudijs hujus vitæ ad confessi-
onis gloriam sublimasti; fac nos, quæ-
sumus, ipsius meritis, ab hujus mundi
onere sublevatos, cœlestia omni tem-
pore anhelare. Per Dominum, &c.

A D P R I M A M.

ψ. Deus in adjutorium meum, &c.

H Y M N U S.

Nostris adesto vocibus,
Pater precamur supplices,
Res ut diurno tempore
Puris agamus mentibus.

Nostras labentes dirige,
Cœli preces ad Principem,
Morte ut perempti corpore,
Vita fruamur cœlitum.

Præsta hoc Beata Trinitas,
Concede simplex Unitas,
Ut te hic cōtentes unice,
Tecum fruamur æthere, Amen.

Antiph. Vir vitæ venerabilis magis
elegit vitam Monasticam ducere Be-
atus Romualdus, quàm in tumultibus
sæculi manere.

¶ Ora pro nobis Beate Pater ROMUALDE,

R. Ut digni efficiamur, &c.

O R A T I O.

FAC nos quæsumus Domine Beati
Patris Nostri Romualdi hic imita-
ri labores, ut illic ejus gloriæ parti-
cipes esse mereamur. Per Dominum
nostrum, &c.

A D T E R T I A M.

¶ Deus in adjutorium meum, &c.

H Y M N U S.

VT Romualdus hostium,
Virtute continentie

Victis furentum fraudibus

Jam possidet cœlestia.

Sic nos devicto sæculo,

Castis, fideque moribus

Ipso juvante maxima

Cœli assequamur præmia.

Præsta hoc Beata Trinitas

Concede simplex Unitas,

Ut te hic colentes unice,

Tecum fruamur æthere, Amen.

Antiph.

Sancti Romualdi.

73

Antiph. Sancte Romualde Christi
Confessor, audi rogantes servulos, &
impetratam cœlitus; tu defer indul-
gentiam.

Ÿ. Ora pro nobis, &c.

O R A T I O.

INtercessio nos quæsumus Domine,
Beati Patris nostri Romualdi Abba-
tis commendet, ut quod nostris meri-
tis non valemus, ejus patrocínio at-
sequamur. Per Dominum nostrum, &c.

A D S E X T A M.

Ÿ. Deus in adjutorium meum, &c.

H Y M N U S.

Aldi preces Sanctissime,
Quas, Romualde, fundimus,
Christoque Regi gloriæ,
Virtute caros effice.

Illum precare fervidus;
Ut tollat omne noxium,
Donetque cuncta prospera,
Et hîc, & in cœlestibus.

Præsta hoc Beata Trinitas,

Concede simplex Unitas,

D 4

Ut

Ut te hîc colentes unicè,
Tecum fruamur æthere, Amen.

Antiph. Bonis semper operibus Be-
atus Pater Romualdus insitebat, no-
ste, ac die Domino famulando.

ÿ. Ora pro nobis, &c.

O R A T I O.

OMnipotens sempiterne DEUS, cui
cuncta famulantur elementa, e-
xaudi propitius orationem nostram,
& tribue nobis misericordiam tuam:
ut quæcunq; præcipis, intercedête Be-
ato Romualdo Confessore tuo, im-
plere possimus. Per Dominum no-
strum, &c.

A D N O N A M.

ÿ. Deus in adiutorium meum, &c.

H Y M N U S.

TU Christe, summa Charitas,
Ac sempiterna Bonitas,
Cor nostrum redde blandulum,
Per Romualdi gratiam.
Hîc proba, & ignominias,
Divino amore laucius,

Vultu

Vultu sereno pertulit,
Ob idque fulget inclitus.
Præsta hoc Beata Trinitas,
Concede simplex Unitas,
Ut te hic colentes unice,
Tecum fruamur æthere. Amen.

Antiph. Erat Beatus Romualdus
perfectò fide præclarus, in virtutibus
gratiosus, & hospitalitate præcipuus.
V. Ora pro nobis, &c.

O R A T I O.

CONcede nobis Domine, quæsu-
mus alacribus animis Beati Con-
fessoris tui Romualdi commemora-
tionem quotidie peragere, cujus di-
versis decorata miraculis, tibi vita
complacuit. Per Dominum, &c.

A D V E S P E R A S.

V. Deus in adiutorium meum, &c.

H Y M N U S.

BEatus iste, corporis,
Tandem solutus vinculis,
Post longa victor æthera
Jam possidet certamina.

D S

Frustra

Frustra superbas intulit,
 Minas Tyrannus Tartari:
 Frustra dolos, & omnia
 Inferni movit agmina.
 Præsta hoc Beata Trinitas,
 Concede simplex Unitas,
 Ut te hic colentes unice,
 Tecum fruamur æthere Amen.

Anaph. Sancte Romualde Christi
 Confessor, tu nostræ Religionis divi-
 nitus plantator, sis apud DEUM no-
 ster pius intercessor.

Ps. Ora pro nobis, &c.

ORATIO.

Clementiam tuam mitissime DE-
 US humiliter imploramus, ut me-
 ritis Beati Romualdi, & prospera
 mundi despicere, & cœlestium dono-
 rum mereamur participatione gau-
 dere. Per Dominum, &c.

AD COMPLETORIUM.

Ps. Convertè nos Deus Salutaris noster,
 R. Et averte iram tuam à nobis.
 Ps. Deus in adiutorium meum, &c.

H Y M N U S.

I Am noctis ecce frigida
 Confurgit umbra densior,
 Curam Pater nunc suscipe
 Gregis, precamur, supplicis.
 Depelle nobis somnia,
 Et demonum fallacias,
 Sit pura mens, sit pervigil,
 Sopor fovet dum Corpora.
 Præsta hoc Beata Trinitas,
 Concede simplex Unitas,
 Ut te hic colentes unice,
 Tecum fruamur æthere. Amen.

Antiph. Verè Angelus DEI, verè
 Propheta Sanctus, & lux magna in
 sinibus nostris apparuit.

ÿ. Ora pro nobis, &c.

O R A T I O.

O Mnipotens sempiternæ Deus, qui
 Beatissimi Anachoritæ tui Romu-
 aldi, mentem tantis divini luminis ra-
 dijs illustrare dignatus es, ut perfe-
 ctæ solitariæ vitæ excogitator extite-
 rit, normamque in tui laudem iugi-

tèr servandam, in cacumine Montis
Apennini mirabiliter instituerit: con-
cede, quæsumus, nobis ejus alumnis,
quos in nomine tuo genuit, tantâ
animi puritate in via præceptorum
suorum versari, quatenus à terreno,
ad æternum Montem, in quo tecum
habitat, purificati conscendere vale-
amus. Per Dominum nostrum, &c.

*Commendatio ad eundem San-
ctum Patrem ROM. V.
ALDVM.*

Obsacro te Beatissime Pater Ro-
mualde dilecte DEI, perfectus
in charitate cœlesti, Pater inquam, &
Magister Eremitici propositi. Pater,
qui sacram Eremum, ordinemque
nostrum Camalduli per mysterium
cœlestis scalæ, instar Jacob Patriarchæ
tibi cœlitus ostensum, Domino nostro
JESU Christo benedictio in altis mon-
tibus sacrasti, ut nos famuli tui, cal-
cator

ēato ſeculo, diſcamus per humilitatem Religionis aſcendere in montem divinæ contemplationis, quæ eſt janua ſcalæ cœlorum. Et ut ſedentes ad pedes Domini cum MARIA, fundere ſtudeamus ſicut aquam cor noſtrum ante conſpectum Sanctiſſimæ Trinitatis, ut miſereatur noſtri Omnipotens Pater, & Angelorum nos præſidio cum Jacob muniat. Obſecro, inquam, te Beatiffime Pater, memor eſto omnium Camaldulenſium tuorum, ac totius Chriſtianæ gentis. Deprecare, etiam pro me indigno ſervo tuo, ut illuminet me radius gratiæ Spiritûs Sancti, quatenus ſordibus omnibus mentis, & corporis expurgatis, univerſis bonis, ac ſanctis virtutibus exornet. Sic verò in dilectione DEI, & proximi, cum vera Religione, Fide, Spe, & Charitate, & humilitate, & manluetudine me exerceam, ut ad eam cœleſtis mentis contemplationem, me aliquando rapi ſentiam,

tiam, quā te hīc olim rapi consuevi-
sti, dūm inhians in superna fluentia
fontis vitæ, quasi totus in lacrymas
resolutus æstuante in te ardore divi-
ni amoris, clamabas ad dulcissimum
Dominum JESUM: Chare JESU,
chare; mel meum dulce, desiderium
ineffabile, dulcedo Sanctorum, sua-
vitas Angelorum, & his similia mul-
ta proferebas in jubilo. Commen-
doque tibi piissime Pater animam
meam, corpus, & spiritum meum,
omnes qui se meis commendaverunt
orationibus, amicos, & inimicos, ut
tu, qui DEI amicus es, & securus de
te, sis quoque de nobis sollicitus, &
nos precibus juves. Et rogo te dul-
cissime Pater, ut me famulum tuum
hodiē, & semper tuis sanctis interces-
sionibus protegas, quatenus nomen
JESU, & Angelus ejus bonus expel-
lat à me omnem Sathanæ nequitiam,
ac terrorem, & misereatur animæ meæ
in egressu tuo miserator Dominus. **Al**

AD DIVUM
ROMVALDUM

ABBATEM,

Camaldulensis Ordinis Fundatorem.

*Pro impetranda ejus protectione pra-
cipue in liberandis Obessis, &
Infirmis sanandis.*

H Y M N U S.

QUÆ Virtus, quæ potentia,
Quâ Romualdus polleat
Ægros, superque Demones,
Ejus Sepulchrum edocet.
Cum lectulo decumberet,
Quinquennio fere iustulit
Ad instar mole Damonem
Ejus prementem genua.
Amentis frontem osculans,
Obessi insulans faciem,
Utrumque sanum reddidit;
Sic irrigebat Damonem.

Cum

82 *Hymnus ad D. Romualdum.*

Cum parvo panis frustulo
 Alium sanat puerulum,
 Limphâ, quâ manus terferat,
 Languores multos expulit,
 Alius Calicium intuens
 In Templo occultum, ejulat,
 Illud illud me abigit,
 Et statim Dæmon exijt.
 Rogo DEUS Sanctissime,
 Per Romualdi merita,
 Obsessi ut à Dæmone;
 Sintque ægri à morbis liberi.
 Uno & trinèque Domino
 Sit sempiterna gloria,
 Qui Romualdo contulit,
 Flagellum esse Dæmonis. Amen.

ψ. Ora pro nobis Sancte Romualde,
 R. Ut digni efficiamur promissioni-
 bus Christi.

O R E M U S.

DEUS, qui famulo tuo Romual-
 do Abbati grâtiâ, & Virtutem
 super ægros, ac Dæmones conferre
 dignatus es: Supplicationes nostras
 benignus

benignus respice, ut ejus meritis, & intercessione omnem Creaturam à nefarijs spiritibus, & ab omni Corporis infirmitate liberare, ac præservare digneris. Per Christum Dominum nostrum, Amen.

RESPONSORIVM S. ROMVALDI.

Ad petendum ejus Patrocinium.

SI quæris Patrocinium,
Et Romualdi gratiam,
Quid possit ejus dextera,
Fabrianenses adeas.

Obsessos, & à scabie,
A bello, & à contagio,
Attractos, atque pavidos
Pupos, amentes, liberat.

Sancti contactu Cranij,
In præsens aqua cernitur
Morbos & incurabiles,
Sanare frequentissimè.

Obsessos,

Obsessos, & à scabie,
 A Bello, & à contagio,
 Attractos, atque pavidos
 Puppos, amentes, liberat.

Gloria Patri, & Filio, & Spiritui S.
 Obsessos, &c.

Ÿ. Ora pro nobis Sancte Romualde,
 R. Ut digni efficiamur promissioni-
 bus Christi.

O R E M U R.

DELUS, qui famulo tuo Romualdo
 Abbati gratiam, & Virtutem su-
 per agros, ac Dæmones conferre di-
 gnatus es: Supplicationes nostras be-
 nignus respice, ut ejus meritis, & in-
 tercessione omnem Creaturam à ne-
 farijs Spiritibus, & ab omni Corporis
 infirmitate liberare, ac præservare
 digneris, Per Christum Do-
 minum nostrum.

A M E N.

AN.

ANTIPHONA

AD BEATUM PATREM

BENEDICTVM.

*Pro impetranda assistentia ipsius,
in mortis articulo.*

STans in Oratorio dilectus Domini
Benedictus, Corpore & Sanguine
Domusico munitus, inter discipulo-
rum manus imbecillia membra susten-
tans, erectis in cœlum manibus, inter
orationis verba Spiritum efflavit; qui
per viam stratam pallijs, & innumeris
coruscam lampadibus, cœlum ascen-
dere vitus est.

Y. Gloriosus apparuisti in conspectu
Domini,

R. Propterea decorem induit te
Dominus.

OREMUS.

DEUS, qui pretiosam mortem San-
ctissimi Patris Benedicti, tot can-
tis-
tis-
que

86 *Antiphona ad S. Benedictum.*

tisque privilegijs decorâsti; concede
quæsumus nobis, ut cujus memoriam
recolimus, ejus in obitu nostro, beatâ
præsentia, ab hostium muniamur in-
sidijs. Per Dominum nostrum JE-
SVM Christum Filium tuum, qui te-
cum vivit & regnat in unitate Spiritûs
Sancti DEVS, per omnia secula sæ-
culorûm, Amen.

P R O S A

De Sanctis quinque Fra-
tribus Martyribus Polonis.

*Ex antiquo Breviario Polonorum, ex
revelatione S. Joannis Eremitæ Ca-
maldulensis, compoſita eſt à R. P.*

*Nucio, Ordinis S. Franc. de
Observ. ut infra.*

TOta die jubilemus, in hac die exul-
temus, Tot clarorum invocemus,
Sanctorum suffragia.

Qui

Qui in Christo renatcentes, mundi
hujus res puentes, vana quæque conte-
rentes, pergunt ad coelestia.

Boleslaus Rex Polonus, transit ad
hos Sanctos pronus, ferens eis munera.

In oscula proruentes, quem Sancti
benedicentes, Rex petit itinera.

Quod Latrones audientes, pergunt
illuc festinantes, ferunt Sanctis vincula.

Ab his nummos extorquebant; ad
quos Sancti sic agebant: vivimus per
saecula.

Boleslao remisimus, nam hos corde
contempsimus, quærentes coelestia.

Latrones non crediderunt, gladijs
hos occiderunt, sunt mortis compendia.

Sic per multas passiones, ad super-
nas mansiones, gloriosi Proceres,

Festinant, & in iremore, lati suo in
corpore, ducunt mortem celeres.

O quam felix Polonia, felicior Ca-
simiria, fiunt ibi prodigia, ex Divino
munere.

Licet

Licet ibi in faustitate, Reliquia sunt
locata, tellus tamen luxit lautè, ho-
rum sanguinem verè.

Cecus, claudus, surdus, mutus, ab
omnibus erit tutus, agris membris
destitutus, horum sanctis precibus.

Ergo quivis Christicola, dives, pau-
per, rusticola, extraneus, & incola,
esto ad hos motivus.

Precamur vos jam Patronos, Regi
nostro incolonos, ferte pacem, mores
bonos, victoriam in hostibus.

Scythas, Turcam hinc pellite, mor-
bos, pestes abducite, ipse JESUS sit
dux vitæ, locate in cœlestibus.

Ferent nobis hi solamen, si fuerit
his precamen, semper erit sublevamen
cuius homo dicat Amen.

O R A T I O

Omnipotens æternus DEUS, pro
cujus gloria Sancti tui innocentes
Martyres, Joannes, Benedictus, Mat-
thæus, Isaac, Christinus, Arthanasius,
Laurentius, & Barnabas Confessor,
Eremitæ

Oratio de Ss. Confessoribus.

89

Eremitæ Camaldulenses Casimiritani,
in Ecclesia tua Sancta genibus in terra
prostrati, noctu divinis orationibus va-
cantes, ab impijs prædonibus appre-
hensi, manibus, pedibusque ad stipites
alligatis, crudeliter igne & diversis tor-
mentis diu lacerati, & interfecti, Marty-
rij palmam æternæ gloriæ adepti sunt:
præsta quæsumus, ut quorum memo-
riam suâ devotione recolimus, eorum
actiones imitemur. Per Christum Do-
minum nostrum, Amen.

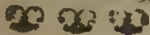
Oratio alia de Ss. Confessoribus

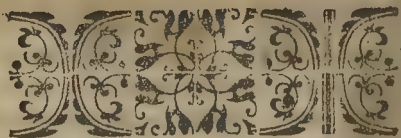
Polonis.

DEUS, qui nos concedis annua San-
ctorum Confessorum tuorum Ere-
mitarum Camaldulensium, Andreæ,
Zoerardi, Barnabæ, Iusti, Bogumili,
& Benedicti Zvirardi Martyris socio-
rum natalitia colere; da nobis in æter-
na beatitudine, de eorum societate
in cælis, feliciter unâ cum illis gaudere.

Per Christum Dominum nostrum,

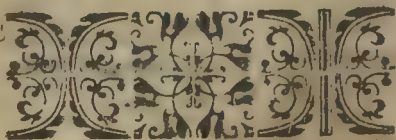
A M E N.

IMPRIMATUR.

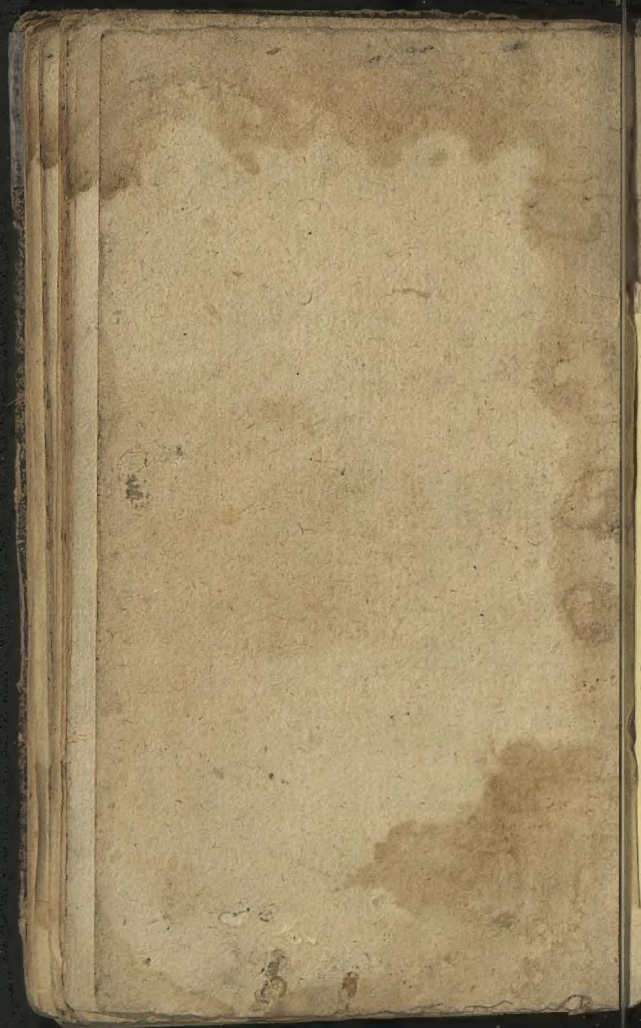
M. Petrus Pracze-
wic, Sacrae Theolo-
giae Doctor & Profes-
sor, Canonicus Ca-
thedralis Cracovien-
sis, ac in eadem Diœ-
cesi Librorum Cen-
sor. *mpp.*

2

TVT

2

965/28 Bibliotheca 350,-
P.P. Camaldulensium in Bielany

Depozyt w Bibliotece Jagiellońskiej

06202

i. III. 57

